

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmáteční stížnost obžalované do rozsudku krajského trestního soudu v Brně ze dne 2. května 1931, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem spoluviny na podvodu podle §§ 5, 197, 199 a) tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční důvod podle § 281 čís. 4 tr. ř. spatřuje stížnost mimo jiné v tom, že přes ohrazení stěžovatelky byli slyšeni jako svědci Rudolf a Růžena P-ovi, ač byli po celé hlavní přelíčení v soudní síni přítomni. Je pravda, že podle §§ 244, 248 tr. ř. nemají býti dosud nevyslechnutí svědci přítomni při průvodním řízení, prováděném při hlavním přelíčení; tato ustanovení nemohou se však vztahovati na osoby při přelíčení přítomné, které jsou teprve později jako svědci vedeny, před tím, než se soud usnesl je jako svědky vyslýchat. Nemůže proto tato okolnost býti výslechu těchto osob na závadu, nanejvýš tyto předpisy nejsou ani pod sankcí zmatečnosti. Není proto zmateční důvod podle § 281 čís. 4 tr. ř. odůvodněn.

Čís. 4192.

Ideální souběh zločinu podle § 132 tr. zák. s přestupkem podle § 20 čís. 2 zák. čís. 241/1922 jest vyloučen.

(Rozh. ze dne 6. června 1931, Zm I 320/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací po ústním líčení zmáteční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Táboře ze dne 8. února 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem svedení ke smilstvu podle § 132 - III tr. zák. a přestupkem vyzývání ke smilstvu podle § 20 čís. 2 zákona ze dne 11. července 1922, čís. 241 sb. z. a n., zavrhl, pokud napadla rozsudek pro odsouzení obžalovaného pro zločin podle § 132 - III tr. zák.; vyhověl jí však, pokud čelila proti odsouzení pro přestupek podle § 20 čís. 2 zákona ze dne 11. července 1922, čís. 241 sb. z. a n., zrušil rozsudek v této části ve výroku o vině a důsledkem toho i ve výroku o trestu a v dalších výrocích s tím souvisejících jako zmátečný, a zprostil obžalovaného podle § 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přestupek podle § 20 čís. 2 zákona čís. 241/1922 sb. z. a n., jehož se prý dopustil tím, že ve V. Ch. vícekrát své vlastní dcery, tedy osoby svěřené jeho doзору a vychování a nedosáhnuvší 16 let, a to Marii O-ovou od července 1925 a Karolinu O-ovou od června 1927 svedl a přiměl k dopuštění smilných činů. Vzhledem k pravoplatnému výroku rozsudku o vině obžalovaného ve směru zločinu podle § 132 tr. zák. vyměřil obžalovanému nový trest. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h:

Zmateční stížnost právem vytýká, že stěžovatel byl odsouzen pro zločin podle § 132 tr. zák. i pro přestupek podle § 20 odst. 2 zák. čís. 241/1922 sb. z. a n: Skutkovým podkladem rozsudkového výroku i pro zločin podle § 132 tr. zák., i pro onen přestupek jest zjištění, že obžalovaný vícekrát své vlastní dcery Marii a Karolinu, nedosáhnuvší ještě 16 let a svěřené jeho doзору a vychování, svedl a přiměl k dopuštění smilných činů. Nalézací soud patrně přehlédl ustanovení posl. odst. § 20 čís. 2 cit. zák., že platí přísněji trestný předpis obecného trestního zákona, lze-li trestný čin pachatelův právně pod něj podřaditi, byť i jinak svými znaky naplňoval skutkovou podstatu onoho přestupku. Podle zákona jest výslovně vyloučena možnost ideálního souběhu zločinu podle § 132 a přestupku podle § 20 čís. 2 zák. čís. 241/1922 sb. z. a n., když touž činností pachatel svede a přiměje k dopuštění smilných činů osoby nedosáhnuvší 16 let, současně však též svěřené jeho doзору a vychování. Trestný čin obžalovaného byl takto zjištěním zákonných znaků zločinu § 132 tr. zák. a podřaděním pod tento právní hmotněprávní předpis zcela vyčerpán a zhodnocen. Rozsudek trpí tudíž zmatečností podle § 281 čís. 10 tr. ř., a jest jej v oné části výroku o vině zrušiti, současně však v důsledku toho zrušiti také výrok o trestu a další výroky s ním související; na základě skutkových zjištění prvního soudu lze ihned (§ 288 čís. 3 tr. ř.) obžalovaného zprostiti podle § 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přestupek podle § 20 čís. 2 cit. zák., a za zbývající právoplatné již odsouzení pro zločin § 132 tr. zák. vysloviti nový trest.

Čís. 4193.

Učitel náboženství (katecheta) je státním úředníkem ve smyslu druhého odstavce § 101 tr. zák. a veřejným úředníkem ve smyslu § 153 tr. zák.

Koná svůj úřad i na chodbě, kam vyšel za pachatelem, vstoupivším před tím do třídy, by ho upozornil na nepřípustnost jeho počínání.

(Rozh. ze dne 6. června 1931, Zm I 554/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 20. května 1930, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem těžkého uškození na těle podle § 153 tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost opírá se číselně o důvody zmatečnosti podle čís. 5 a 10 § 281 tr. ř.; svými vývody, označenými jako doličování onoho důvodu zmatku formálního, uplatňuje vlastně téměř napořád z části přímo, z části nepřímou důvod zmatečnosti hmotněprávní podle čís. 9 a) § 281